15/12/2022

Τέσσερεις φωτογραφίες στον ακριτικό Άνω Μελά από τον Μητροπολίτη Καστορίας

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Καστορίας

Στον Άνω Μελά, ένα μικρό χωριό λίγα χιλιόμετρα πέρα από το χωριό Μελάς, το οποίο λεγόταν Στάτιστα και είναι γνωστό διότι εκεί εφονεύθη ο ήρωας του Μακεδονικού Αγώνα Παύλος Μελάς, βρέθηκε την παραμονή της εορτής του Αγίου Σπυρίδωνος ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Καστορίας κ. Καλλίνικος τηρώντας την υπόσχεση που είχε δώσει παλαιότερα.

Ο Σεβασμιώτατος τέλεσε τον Εσπερινό και στο κήρυγμα του προς τους πιστούς μίλησε για τον **Άγιο Σπυρίδωνα**, ο οποίος ζώντας και αυτός σε ένα μικρό και ασήμαντο χωριό της Κύπρου, ασχολούμενος με την κτηνοτροφία, τήρησε το θέλημα του Θεού και πολιτευόμενος με απλότητα αγίασε και αγαπά όλους τους Χριστιανούς και μάλιστα τους ξωμάχους.

Ο Σεβασμιώτατος, περιγράφει την επίσκεψη του στο ακριτικό χωριό με τον δικό του τρόπο και μέσα από τέσσερεις φωτογραφίες που μοιράστηκε με τους εκκλησιασθέντες.

Τέσσερεις φωτογραφίες

- του Μητροπολίτου Καστορίας Καλλινίκου

Μετά το πέρας του Εσπερινού, βγάλαμε με τους εκκλησιασθέντες τέσσερεις

αναμνηστικές φωτογραφίες: Μία όλοι μαζί, μία με τα παιδιά του χωριού, μία με τις μαυρομαντηλούδες γιαγιάδες του χωριού και μία με τους Ιερείς που συμμετείχαν.

Μια φωτογραφία όλοι μαζί, γιατί μου έκανε εντύπωση η συμμετοχή τους στον Εσπερινό σε ένα μικρό χωριουδάκι, και τους ευχαρίστησα γι᾽ αυτό και τους ευλόγησα.

Είναι οι ακρίτες όχι μόνον ως προς τον τόπο, αλλά και ως προς τον τρόπο ζωής τους, στον πρωτογενή τομέα παραγωγής.

Μια φωτογραφία με τα παιδιά, γιατί επίσης μου έκανε εντύπωση ότι στην άκρη αυτή της Πατρίδος μας μένουν οικογένειες με μικρά παιδιά.

Όταν υπάρχουν παιδιά σε κάποιο χωριό, υπάρχει και ελπίδα. Αλλά η διαβίωση αυτή, σε χωριό με περιορισμένες δυνατότητες, είναι οπωσδήποτε δύσκολη για τα παιδιά.

Τα παιδιά του Άνω Μελά είναι μαθητές του Δημοτικού Σχολείου, που πηγαίνουν στο κεντρικό χωριό των Κορεστίων, τον Γάβρο, λίγα χιλιόμετρα πιο μακριά. Τους είπα ότι θα πήγαινα στο Σχολείο τους, στον Γάβρο, εκείνες τις ημέρες, και χάρηκαν. Μεταξύ αυτών είναι και μια μαθήτρια του Λυκείου, που πηγαίνει κάθε ημέρα στην Καστοριά, μία ώρα δρόμο με το λεωφορείο.

Με χαροποίησαν και με συγκίνησαν ιδιαιτέρως, έμαθα τα ονόματα όλων τους και τους έδωσα κάτι «για τα κάλαντα», από αυτά που μου έδωσε πρόσφατα ένας φιλάδελφος Καστοριανός για να δίνω σε παιδιά και σε όσους έχουν ανάγκη. Και υποσχέθηκα να πάω να τα επισκεφθώ στα σπίτια τους σε κάποια ονομαστική εορτή τους.

Μια φωτογραφία με τις μαυρομαντηλοφορούσες γιαγιάδες. Γιατί μου θυμίζουν την γιαγιά μου Αναστασία και την δεύτερη γιαγιά μου Σουλτάνα (αδελφή της πρώτης, ανάπηρη πολέμου, που μας μεγάλωσε), και άλλες γιαγιάδες της Έδεσσας, όπου μεγάλωσα, που φορούσαν μαντήλα και μάλιστα από μια ηλικία και μετά δεν έβγαζαν τα μαύρα ρούχα.

Οι γιαγιάδες αυτές, η Σοφία, η Ιωάννα, η ..., μένουν στο χωριουδάκι αυτό, στα πτωχικά τους σπιτάκια, και θαρρώ πως προσεύχονται, αν όχι για όλο τον κόσμο, για τα παιδιά και τα εγγόνια τους.

Τις ημέρες αυτές άλλωστε εόρταζαν οι γιαγιάδες, και συγκεκριμένα την ημέρα της Αγίας Άννης, της «γιαγιάς» του Χριστού μας.

Και έχει υπογραμμισθεί δεόντως η μεγάλη σημασία της παιδαγωγικής των γιαγιάδων στα εγγόνια τους, όταν μέσω αυτών μεταδίδεται η παράδοση στις νέες γενιές.

Μια φωτογραφία με τους Ιερείς, τον π. Σωκράτη, τον π. Χρήστο, τον π. Γαβριήλ. Γιατί οι συμπαθέστατοι αυτοί λειτουργοί του Υψίστου λειτουργούν και διατηρούν αναμμένο το κανδήλι των μικρών αυτών ακριτικών χωριών, στηρίζοντας το μικρό ποίμνιο και αγιάζοντας τον τόπο.